

“मीठे बच्चे- तिमीलाई शरीरबाट अलग भएर बाबाको पासमा जानु छ, तिमी शरीरलाई साथमा लिएर जाँदैनौ, यसैले शरीरलाई भुलेर आत्मालाई देख ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरू आफ्नो आयुलाई योगबलबाट बढाउने पुरुषार्थ किन गर्दछौ ?

उत्तर:- किनकि हामी बाबाद्वारा सबै कुरा यसै जन्ममा जानौं भन्ने तिमीहरूको दिल हुन्छ । बाबाद्वारा सबै कुरा सुनौं, यसैले योगबलबाट आफ्नो आयुलाई बढाउने पुरुषार्थ गर्दछौ । अहिले नै तिमीलाई बाबाबाट प्यार मिल्छ । यस्तो प्यार फेरि सारा कल्पमा मिल्न सक्दैन । बाँकी जो शरीर छोडेर गइसके, उनीहरूको लागि भनिन्छ ड्रामा । उनीहरूको यति नै पार्ट थियो ।

ओम् शान्ति । बच्चाहरू जन्म-जन्मान्तर अरू सत्सङ्गमा गएका थियौ र यहाँ पनि आएका छौ । वास्तवमा यसलाई पनि सत्सङ्ग भनिन्छ । सतको सङ्गले तार्छ । बच्चाहरूको दिलमा आउँछ- हामी पहिले भक्तिमार्गको सत्सङ्गमा जान्थ्यौं र अहिले यहाँ बसेका छौं । रात-दिनको फरक लाग्छ । यहाँ पहिले-पहिले त बाबाको प्यार मिल्छ । फेरि बाबालाई बच्चाहरूको प्यार मिल्छ । अहिले यस जन्ममा तिम्रो परिवर्तन भइरहेको छ । तिमी बच्चाहरूले सम्भकेका छौ हामी आत्मा हौं, न कि शरीर । शरीरले भन्दैन मेरो आत्मा । आत्माले भन्न सक्छ, मेरो शरीर । अब बच्चाहरू सम्भन्छन्- जन्म-जन्मान्तर त उनै साधु, सन्त, महात्मा आदि बनाउँदै आयौं । आज-भोलि फेरि फेशन चलेको छ- साई बाबा, मेहर बाबा... ती सबै शारीरिक भए । शारीरिक प्यारले त सुख हुँदै हुँदैन । अहिले तिमी बच्चाहरूको छ आत्मीय प्यार । रात-दिनको फरक छ । यहाँ तिमीलाई समझ मिल्छ, वहाँ त बिलकुलै बेसमझ हुन्छन् । तिमी अहिले सम्भन्छौ बाबा आएर हामीलाई पढाउनुहुन्छ । उहाँ सबैका पिता हुनुहुन्छ । स्त्री-पुरुष दुवैले आफूलाई आत्मा सम्भन्छन् । बाबाले पनि बोलाउनुहुन्छ- हे प्यारा बच्चाहरू । बच्चाहरूले पनि प्रत्युत्तर दिन्छन् । यो हो बाबा र बच्चाहरूको मेला । बच्चाहरूले जान्दछन्- यो बाबा र बच्चाहरूको, आत्मा र परमात्माको मेला एकै पटक लाग्छ । बच्चाहरूले बाबा-बाबा भन्ने गर्छन् । ‘बाबा’ अक्षर धेरै मीठो छ । बाबा भन्ने बित्तिकै वर्सा याद आउँछ । तिमी सानो त छैनौ । बच्चाले बुवालालाई चाँडै चिन्दछ । बाबाबाट के वर्सा मिल्छ । त्यो सानो बालकले त जान्न सक्दैन । यहाँ तिमी जान्दछौ हामी बाबाको पासमा आएका छौं । बाबाले जब हे प्यारा बच्चाहरू भन्नुहुन्छ, त्यसमा सबै बच्चाहरू पर्छन् । सबै आत्माहरू घरबाट यहाँ पार्ट बजाउन आउँछन् । को कहिले पार्ट बजाउन आउँछन्, यो पनि बुद्धिमा छ । सबैको सेक्सन अलग-अलग छ, जहाँबाट आउने गर्छन् । फेरि अन्त्यमा सबै आ-आफ्नो सेक्सनमा जान्छन् । यो पनि सबै ड्रामामा निश्चित छ । बाबाले कसैलाई पठाउनुहुन्छ । स्वतः (अटोमेटिकली) यो ड्रामा बनेको छ । हरेक आ-आफ्नो धर्ममा आउँदै रहन्छन् । बुद्धको धर्म स्थापना भएकै छैन भने कोही पनि त्यस धर्मको आत्मा आउँदैन । पहिले-पहिले सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी नै आउँछन् । जो बाबाबाट राम्रोसँग पढ्छन्, तिनैले नम्बरवार सूर्यवंशी, चन्द्रवंशीमा शरीर लिन्छन् । वहाँ विकारको त कुरा हुँदैन । योगबलबाट आत्मा आएर गर्भमा प्रवेश गर्छ । त्यसबाट सम्भन्छन् मेरो आत्मा यस शरीरमा गएर प्रवेश गर्नेछ । वृद्धले सम्भन्छन्- हाम्रो आत्माले योगबलबाट गएर यो शरीर लिनेछ । मेरो आत्माले अब पुनर्जन्म लिन्छ । ती बुवालाले पनि सम्भन्छन् हाम्रो पासमा बच्चा आएको छ । बच्चाको आत्मा आइरहेको छ, त्यसको साक्षात्कार हुन्छ । उनीहरू आफ्नो लागि सम्भन्छन् हामी गएर अर्को शरीरमा प्रवेश गर्नेछौं । यो पनि विचार त उठ्छ नि । अवश्य पनि त्यहाँको नियम हुनुपर्छ । बच्चा कुन आयुमा आउनेछ, वहाँ त सबै नियमित चल्छ । त्यो त पछि गएर महसुस हुनेछ । सबै कुरा थाहा हुनेछ, यस्तो होइन १५-२० वर्षमै कसैको बच्चा होला, जसरी यहाँ हुन्छ । होइन, वहाँ आयु १५० वर्षको हुन्छ, त्यसैले बच्चा तब आउँछ जब आधा जीवनभन्दा केही बढी हुन्छ, त्यस समयमा बच्चा आउँछ किनकि वहाँ आयु लामो हुन्छ । एउटै बच्चा त आउनुपर्ने हुन्छ । फेरि बच्चीलाई पनि आउनुपर्ने हुन्छ, कायदा अनुसार हुन्छ । पहिले बच्चाको, फेरि बच्चीको आत्मा आउँछ । विवेकले भन्छ पहिले बच्चा आउनुपर्छ । पहिले मेल पछि फीमेल । ८-१० वर्ष बिराएर आउनेछन् । पछि गएर तिमी बच्चाहरूलाई सबै साक्षात्कार हुनु छ । वहाँको रीति-रिवाज के-कस्तो हुन्छ, नयाँ दुनियाँको सबै कुराहरू बाबाले बसेर सम्भाउनुहुन्छ । बाबा नै नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्नेवाला हुनुहुन्छ । रीति-रिवाज पनि अवश्य सुनाउँदै जानुहुनेछ । पछि गएर धेरै सुनाउनुहुन्छ त्यसपछि साक्षात्कार हुँदै जानेछ । बच्चा कसरी पैदा हुन्छ, कुनै नयाँ कुरा होइन ।

तिमी त यस्तो ठाउँमा जान्छौ जहाँ कल्प-कल्प जानै पर्छ । वैकुण्ठ त अब नजिक आएको छ । अब त बिलकुलै नजिक आइपुगेका छौ । जति तिमी ज्ञान योगमा मजबुत हुँदै जान्छौ, हरेक कुरा तिमीलाई नजिक देख्नमा आउनेछ । अनेक पटक तिमीले पार्ट बजाएका छौ । अहिले तिमीलाई समझ मिल्छ, जुन तिमीले साथमा लिएर जानेछौ । वहाँको के रीति-रिवाज हुन्छ, सबै जान्नेछौ । शुरूमा तिमीलाई सबै साक्षात्कार भएको थियो । त्यस समयमा त तिमीले मात्र अल्फ-बे (बाबा र वर्सा) पढ्थ्यौ । फेरि अन्त्यमा पनि अवश्य तिमीलाई साक्षात्कार हुनेछ । त्यही कुरा बाबाले बसेर सुनाउनुहुन्छ, त्यो सबै देख्ने चाहना तिमीलाई यहाँ हुनेछ । सम्झनेछौ कतै शरीर न छुटोस्, सबै कुरा देखेर जाऔं । यसमा आयु बढाउनको लागि योगबल चाहिन्छ जसले गर्दा बाबाबाट सबै कुरा सुनौं, सबै कुरा देखौं । जो गइसके उनीहरूको चिन्ता गर्नु छैन । त्यो त ड्रामाको पार्ट हो । तकदिरमा थिएन- बाबाबाट धेरै प्यार लिने किनकि जति-जति तिमी समझदार बन्द्यौ, बाबालाई धेरै-धेरै प्यारो लाग्छौ । जति सेवा गर्छौ, जति बाबालाई याद गर्छौ त्यो याद पक्का हुँदै जानेछ । तिमीलाई धेरै आनन्द आउनेछ । अहिले तिमी ईश्वरीय सन्तान बनेका छौ । बाबा भन्नुहुन्छ तिमी आत्माहरू त मेरो पासमा थियौ । भक्तिमार्गमा मुक्तिको लागि धेरै परिश्रम गर्छन् । जीवनमुक्तिलाई त जान्दैनन् । यो धेरै मीठो ज्ञान छ । धेरै प्यार रहन्छ । बाबा बुवा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, सत् गुरु पनि हुनुहुन्छ । सच्चा-सच्चा सुप्रीम बाबा हुनुहुन्छ जसले हामीलाई २१ जन्मको लागि सुखधाममा लैजानुहुन्छ । आत्मा नै दुःखी हुन्छ । दुःख-सुख आत्माले नै महसुस गर्छ । भनिन्छ पनि पाप आत्मा, पुण्य आत्मा । अहिले बाबा आउनुभएको छ हामीलाई सबै दुःखबाट छुटाउन । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बेहदमा जानु छ । सबै सुखी हुनेछन् । सारा दुनियाँ नै सुखी हुनेछ । ड्रामामा पार्ट छ, त्यसलाई पनि तिमीले बुझेका छौ । तिमी कति खुशीमा रहन्छौ । बाबा आउनुभएको छ हामीलाई स्वर्गमा लैजानको लागि । हामी सबै आत्माहरूलाई स्वर्गमा लैजानुहुन्छ । बाबा धैर्य दिनुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू, म तिमीलाई सबै दुःखबाट अलग गर्न आएको छु । त्यसैले यस्ता बाबामा कति प्यार हुनुपर्छ । सबै सम्बन्धहरूले तिमीलाई दुःख दिएका छन् । यो हो नै दुःखदायी सन्तान । तिमी दुःखी हुँदै, दुःखको नै कुरा सुन्दै आएका छौ । अब बाबाले सबै कुरा सम्झाइरहनुभएको छ । अनेक पटक सम्झाउनुभएको छ अनि चक्रवर्ती राजा बनाउनुभएको छ । त्यसैले जुन बाबाले हामीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ, उहाँमाथि कति प्यार हुनुपर्छ ! एक बाबालाई नै तिमी याद गर्छौ । बाबा बाहेक अरू कसैसँग सम्बन्ध छैन । आत्मालाई नै सम्झाइन्छ । हामी सुप्रीम बाबाका बच्चाहरू हौं । अब जसरी हामीलाई बाटो मिलेको छ, फेरि अरूलाई पनि सुखको बाटो बताउनु छ । तिमीलाई केवल आधा कल्पको लागि मात्र होइन, पौने कल्पको लागि सुख मिल्छ । तिमीमाथि पनि कैयौं कुर्बान जान्छन् किनकि तिमीले बाबाको सन्देश दिएर सबैको दुःख दूर गर्छौ ।

तिमी सम्झन्छौ यिनलाई (ब्रह्मालाई) पनि यो ज्ञान सुप्रीम बाबाबाट मिल्छ । उहाँले (ब्रह्मा बाबाले) फेरि हामीलाई सन्देश दिनुहुन्छ । हामीले फेरि अरूलाई सन्देश दिन्छौं । बाबाको परिचय दिएर सबै बच्चाहरूलाई अज्ञान निद्राबाट जगाउँदै रहन्छन् । भक्तिलाई अज्ञान भनिन्छ । ज्ञान र भक्ति अलग-अलग हो । ज्ञानसागर बाबाले अब तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान सिकाइरहनुभएको छ । तिम्रो दिलमा आउँछ बाबाले हरेक ५ हजार वर्षमा आएर हामीलाई जगाउनुहुन्छ । हाम्रो जुन दियो छ त्यसमा घिऊ अलिकतिमात्र बाँकी रहेको छ, यसैले अब फेरि ज्ञान-घृत लगाएर दीप जगाउनुहुन्छ । जब बाबालाई याद गरिन्छ तब आत्मारूपी दीप प्रज्वलित हुन्छ । आत्मामा जुन मैला चढेको छ त्यो उत्रनेछ बाबाको यादले, यसमा नै मायाको लडाईं चल्छ । मायाले घरी-घरी भुलाइदिन्छ र मैला उत्रिनुको सट्टा चढ्दै जान्छ । बाँकी जति उत्रेको थियो, त्योभन्दा पनि धेरै चढ्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, मलाई याद गर्नु भन्ने मैला उत्रिनेछ । यसमा मेहनत छ । शरीरको आकर्षण नहोस् । देही-अभिमानी बन । हामी आत्मा हौं, बाबाको पासमा शरीर सहित त जान सक्नेछैनौ । शरीरबाट अलग भएर नै जानु छ । आत्मालाई देख्नाले मैला निक्कले छ, शरीरलाई देख्नाले मैला चढ्छ । कहिले चढ्छ, कहिले उत्रिन्छ- यो चलिरहन्छ । कहिले तल, कहिले माथि- बडो नाजुक बाटो छ । यो हुँदा-हुँदै पछि गएर कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्नेछौ । मुख्य हरेक कुरामा आँखाले नै धोखा दिन्छ, यसैले शरीरलाई न देख । हाम्रो बुद्धि शान्तिधाम-सुखधाममा लागि रहेको होस् र दैवी गुण पनि धारण गर्नु छ । भोजन पनि शुद्ध खानु छ । देवताहरूको पवित्र भोजन हुन्छ । वैष्णव अक्षर विष्णुबाट निक्कलेको हो । देवताहरूले कुनै नराम्रो चीज कहाँ खान्छन् र ! विष्णुको मन्दिर छ,

२०७१ जेष्ठ २८ बुधवार ११-०६-२०१४ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

जसलाई नर-नारायण पनि भनिन्छ । अब लक्ष्मी-नारायण त साकारी भए । उनको ४ वटा भुजा हुँदैन । तर भक्तिमार्गमा उनका पनि ४ वटा भुजा देखाउँछन् । यसलाई भनिन्छ बेहदको अज्ञान । ४ भुजावाला त कुनै मनुष्य हुन सक्दैन भन्ने कुरा बुझ्दैनन् । सत्ययुगमा २ भुजावाला हुन्छन् । ब्रह्माका पनि २ भुजा छन् । ब्रह्माकी छोरी सरस्वती, उनलाई फेरि मिलाएर ४ भुजा दिएका छन् । अब सरस्वती कोही ब्रह्माकी स्त्री होइनन्, यी त प्रजापिता ब्रह्माकी छोरी हुन् । जति बच्चाहरू एडप्ट हुँदै जान्छन्, त्यति नै यिनका भुजाहरू बढ्दै जान्छन् । ब्रह्माका नै १०८ भुजाहरू भन्छन् । विष्णु वा शंकरका भनिदैन । ब्रह्माका भुजाहरू धेरै छन् । भक्तिमार्गमा त केही पनि समझ छैन । बाबा आएर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, तिमी भन्दछौ बाबा आएर हामीलाई समझदार बनाउनुभएको छ । मनुष्यहरू भन्छन् हामी शिवका भक्त हौं । अच्छा, तिमी शिवलाई के सम्झन्छौ ? अहिले तिमी सम्झन्छौ शिवबाबा सबै आत्माहरूका बुवा हुनुहुन्छ, त्यसैले उहाँको पूजा गर्छन् । मुख्य कुरा बाबाले भन्नुहुन्छ— मामेकम् याद गर । तिमीले बोलाएका पनि छौ— हे पतित-पावन आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । सबैले पुकारिरहन्छन्— पतित-पावन सीताराम । यिनले पनि गाइरहन्थे । बाबा स्वयम् आएर ममा प्रवेश गर्नुहुन्छ भन्ने कुरा बाबालाई कहाँ थाहा थियो र ! कति आश्चर्य छ, कहिले ख्यालमा पनि थिएन । पहिले त आश्चर्य हुन्थ्यो— यो के भएको हो ! मैले कसैलाई देखेँ भने बसी-बसी उनीहरूलाई आकर्षण हुन्छ । यो के भएको हो ? शिवबाबाले आकर्षित गर्नुहुन्थ्यो । सामुन्नेमा बस्नेहरू ध्यानमा जान्थे । आश्चर्यमा पर्नुभयो, यो के हो ! यी कुराहरूलाई सम्झनको लागि फेरि एकान्त चाहियो । तब वैराग्य आउन थाल्यो— कहाँ जाऊँ ? ठीकै छ वनारस जान्छु । यो उहाँको (शिवबाबाको) आकर्षण थियो । जसले यिनलाई पनि गराउनुभयो । सामुन्ने बस्नेहरू ध्यानमा गइहाल्थे, यति ठूलो कारोबार सबै छोडेर गए । ती बिचराहरूलाई के थाहा यी वनारस किन जान्छन् ? फेरि वहाँ बगैँचामा गएर बसे । वहाँ पेन्सिल हातमा लिएर भित्ताहरूमा बसेर चक्र बनाउँथे । बाबाले के गराउनुहुन्थ्यो, केही पनि थाहा हुँदैनथ्यो । राती निद्रा आउँथ्यो, सम्झन्थे, कतै उडेको छु । फेरि मानौं तल आएको अनुभव हुन्थ्यो । के भइराखेको छ केही पनि थाहा हुँदैनथ्यो । शुरुमा कति साक्षात्कार हुन्थ्यो । बच्चीहरू बस्दा-बस्दै ध्यानमा जान्थे । तिमीहरूले धेरै थोक देखेका छौ । तिमीहरूले भन्छौ— जे हामीले देख्यौं त्यो तपाईंहरूले देख्नु भएन । फेरि पछि गएर पनि बाबाले धेरै साक्षात्कार गराउनुहुनेछ किनकि नजिक हुँदै जानेछौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबाको सन्देश सुनाएर सबैको दुःख दूर गर्नु छ । सबैलाई सुखको बाटो बताउनु छ । हृदबाट निक्केर बेहदमा जानु छ ।
- २) अन्त्यको सबै साक्षात्कार गर्नको लागि तथा बाबाको प्यारको पालना लिनको लागि ज्ञान-योगमा मजबुत बन्नु छ । अरूको चिन्तन नगरिकन योगबलबाट आफ्नो आयु बढाउनु छ ।

वरदानः— हरेक सेकेण्डको हरेक संकल्पको महत्त्वलाई जानेर जम्माको खाता भरपूर गर्नेवाला समर्थ आत्मा भव

संगमयुगमा अविनाशी बाबाद्वारा हरेक समय अविनाशी प्राप्ति हुन्छ । सारा कल्पमा यस्तो भाग्य प्राप्त गर्ने एउटै समय छ । यसैले तिम्रो स्लोगन छ— “अहिले नभए कहिल्यै पनि हुँदैन” । जति पनि श्रेष्ठ कार्य गर्नु छ त्यो अहिल्यै गर्नु छ । यस स्मृतिले कहिल्यै पनि समय, संकल्प वा कर्म व्यर्थ गुमाउनेछैनौ, समर्थ संकल्पले जम्माको खाता भरपूर हुनेछ र आत्मा समर्थ बन्नेछ ।

स्लोगनः— हरेक बोली, हरेक कर्मको अलौकिकता नै पवित्रता हो, साधारणतालाई अलौकिकतामा परिवर्तन गर ।